

РЕШЕНИЕ

№ 7386

гр. София, 04.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46
състав**, в публично заседание на 23.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **1998** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 211 от ЗМВР, вр. с чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Й. Б. И., чрез адв. П. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 2, срещу Заповед рег. № 513 з - 1343/05. 02. 2024 г. на директора на СДВР в частта по т.2, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „временно отстраняване от длъжност“ и е разпоредено да му бъдат иззети служебна карта, личния знак и служебното оръжие, във връзка с образувано срещу него дисциплинарно производство за извършено дисциплинарно нарушение.

С жалбата се иска отмяна на заповедта в оспорената част като незаконосъобразна, издадена в несъответствие с целта на закона и при неизяснена фактическа обстановка. Жалбоподателят твърди, че с обжалваната заповед е отстранен от длъжност за неопределен период от време, което освен, че засяга правата му в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава, но и противоречи на т.8 от същата заповед, с която е определен 4-месечен срок за изготвяне на становище дали има основание за реализиране на дисциплинарна отговорност. Изтъква, че административният орган е изложил бланкетни мотиви за наличието на реална възможност служебното положение на жалбоподателя за затрудни разкриването на обективната истина по образуваното срещу него дисциплинарно производство. В тази връзка заявява, че не е справедливо по презумпция да се приеме, че служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина по образуваното срещу него дисциплинарно производство. Излага доводи, че наказващия орган не е изследвал всички относими факти и обстоятелства и не е изпълнил изискванията на

чл.35 от АПК за пълно и точно изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за издаването на оспорения индивидуален административен акт. Счита, че в оспорената заповед липсват мотивирани фактически основания, очертаващи допуснатото тежко дисциплинарно нарушение на служебната дисциплина. Поддържа също така, че не разполага с възможност да повлияе на разпитания свидетел по образуваното досъдебно производство № 44/2024 г. по описа на СО - СГП. Моли съда да отмени процесния административен акт като незаконосъобразен. Претендира разности.

Ответникът Директорът на СДВР не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с наведените в жалбата доводи, установи следното от фактическа страна:

В заповед № 513 з - 1343/05. 02. 2024 г. на директора на СДВР, във връзка с писмо № 513000-9237/05.02.2024 г. по описа на СГП и изнесени в медийното пространство данни, е прието, че по време на дежурство от 01.02.2024 г. до 02.02.2024 г. младши инспектор Й. Б. И. – полицай в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „ОП“ към 01 РУ при СДВР заедно с още трима полицейски служители, поискали и получили подкуп в размер на 800 (осемстотин) лева от спрян за проверка водач на МПС, като въвели последния в заблуждение, че в направената му проба е установено наличие на алкохол и наркотични вещества. Деянието е квалифицирано като нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.4 от ЗМВР и чл.203, ал.1, т.13 от ЗМВР – деяния несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата. Направена е преценка, че служебното положение на жалбоподателя на полицейски орган, може да затрудни разкриването на обективната истина, като, възползвайки се от правомощията си, да окаже въздействие върху свидетели на случая, както и да унищожи или да укрие служебна информация. Прието е, че жалбоподателят има достъп до служебни помещения и документи, което му дава възможност да използва служебна информация и да въздейства върху хода на дисциплинарното производство.

Със заповедта е определен дисциплинарно разследващия орган и е определен срок за извършване на дисциплинарното разследване – до 4 месеца от образуването му.

С т. 2 от диспозитива на същата заповед № 513 з - 1343/05. 02. 2024 г. на директора на СДВР на основание чл. 207, ал.1, т. 2 и ал.2, чл. 214, ал.1, т. 2 и чл.215, ал.1 от ЗМВР, жалбоподателят е отстранен временно от длъжност и е разпоредено да му бъдат иззети служебна карта, личния знак и служебното оръжие.

Относими към този диспозитив са мотивите в заповедта, че служебното положение на жалбоподателя би затруднило разкриването на обективната истина чрез достъп и евентуално ползване на служебна информация и въздействие над свидетели. По този въпрос действително в мотивите на заповедта няма конкретни факти и данни, но органът се е позовал на изнесените в медийното пространство данни и писмо № 513000-9237/05.02.2024 г. по описа на СГП. Ето защо следва да се направи извод, че процесната заповед се основава на фактическите обстоятелства, съдържащи се в цитираното писмо.

Със заповедта е образувано дисциплинарно производство спрямо мл. инсп. Й. Б. И., във връзка с което същият е отстранен от длъжност до приключване на производството.

При така установената фактическа обстановка от правна страна, съдът намира

следното:

Оспорената заповед е връчена на жалбоподателя лично на 07.02.2024 г., а жалбата до съда е от дата 14.02.2024 г., с оглед на което е подадена в срока по чл.140, ал.1 АПК.

Жалбата е депозирана в срок и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна процесуална легитимация, срещу обжалваем акт, пред компетентния съд, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл.168, ал.1 от АПК, съдът следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК.

Съгласно чл.214, ал.1, т.1 ЗМВР, държавен служител в МВР може да бъде временно отстранен от длъжност с писмена заповед когато срещу него е образувано дисциплинарно производство по чл.207 ЗМВР и служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина. В този случай отстраняването се извършва от органа, образувал дисциплинарното производство. Налице са елементите от фактическия състав на разпоредбата на чл.214, ал.1, т.1 ЗМВР.

Правопораждащият фактически състав на чл.214 ал.1 т.1 от ЗМВР включва: служебно положение, дисциплинарно производство, опасност за доказването в това производство, връзка между служебното положение и опасността.

В разглеждания случай е безспорно установена първата предпоставка – на основание чл.207, ал.1, т.1 от ЗМВР е образувано дисциплинарно производство за извършено тежко нарушение от държавния служител на служебната дисциплина, за което се предвижда налагането на временно отстраняване от заеманата от него длъжност, както изрично е посочено в процесната заповед.

Настоящият състав счита, че е налице е и втората предпоставка - служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина. В тази насока административният орган е изложил конкретни мотиви, като не се споделя от съда становището на жалбоподателя, че липсват такива. Ответникът е съобразил обстоятелството, че в качеството му на полицейски орган И. би могъл да окаже въздействие върху свидетели на случая, както и че достъпът до служебни помещения и документи му дава възможност да използва служебна информация и да въздейства върху хода на дисциплинарното производство. Наложена мярка гарантира обективно провеждане на дисциплинарното производство, нейната основна цел е да се препятства възможността служителят, продължавайки да изпълнява задълженията си, да създаде пречки за обективното, всестранно и пълно изясняване на обстоятелствата по образуваното срещу него дисциплинарно производство. За прилагането на процесната мярка законодателят не изисква установяване на всички факти от състава на дисциплинарното нарушение, както и да са събрани всички доказателства за установяване на тези факти, същата се прилага, за да обезпечи обективно провеждане на дисциплинарното производство и да не даде възможност на лицето срещу което е образувано производството да препятства обективното разследване.

Към датата на издаването на процесната заповед жалбоподателят е заемал длъжността мл. инспектор – полицаи в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 01 РУ при СДВР. Спрямо жалбоподателя е образувано дисциплинарно производство по чл.207 от ЗМВР, поради което е налице първото от двете кумулативни изисквания на нормата на чл.214, ал.1, т.1 ЗМВР.

Мярката „временно отстраняване от длъжност“ засяга в твърде съществена степен правата и законните интереси на лицето, спрямо което се прилага, но същата не се налага за продължителен период от време. В случая отстраняването от длъжност с

настоящата заповед е разпоредено в рамките законовия четиримесечен срок, което означава, че ограничаването на правата на жалбоподателя на основание на дисциплинарното производство не е прекомерно дълго.

Относно отнемането на служебната карта, личният знак и служебното оръжие. В случаите по чл.214, ал.1, т.1 от ЗМВР, каквато е процесната хипотеза, те се отнемат по силата на чл.215, ал.1 от ЗМВР в условието на обвързана компетентност, т. е. нормата е императивна и законът задължава органът, издал заповедта с процесното правно основание, да отнеме и посочените принадлежности на служителя, поради което е неоснователно оплакването на жалбоподателя, че в тази връзка заповедта не съдържа мотиви, при положение, че органът е длъжен да постанови това изземване, съгласно цитирания законов текст. При наличие на другите хипотези на чл.214, ал.1 от ЗМВР, законодателят е указал, че органът следва да прецени необходимостта от такова изземване, т. е. в тези други случаи му е предоставена възможност за преценка и в условието на оперативна самостоятелност да вземе подобно решение. Когато отстраняването се прави на основание чл.214, ал.1, т.1 от ЗМВР, такава преценка не може да се извършва, защото е указано, че изземването се извършва, т. е. това е задължителна последица на извършеното отстраняване.

По изложените съображения жалбата срещу заповедта в частта ѝ по т. 2 е неоснователна и съдът следва да постанови отхвърлянето ѝ.

Независимо от изхода на делото, доколкото ответникът не е заявил претенция за присъждане на разноски, съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, I отделение, 46-ти състав.

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. Б. И., с ЕГН [ЕГН], срещу Заповед рег. № 513 з - 1343/05. 02. 2024 г. на директора на СДВР в частта по т.2с която му е наложена мярка „временно отстраняване от длъжност“ и е разпоредено да му бъдат иззети служебна карта, личния знак и служебното оръжие.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните по делото.

Съдия: